Verslag concertbezoek Wiener Konzerthaus en Hugo Wolf-Haus in Perchtoldsdorf (bij Wenen)

Door Dianne en Monique Vastenavond

Voor de Konzerten van de Wiener Philharmoniker en Herbert Blomstedt in het weekend van zaterdag 7 en zondag 8 mei waren wij in Wenen. Op donderdag 5 mei vertrokken wij al om óók het Wagner-concert in het Wiener Konzerthaus te luisteren. Daar concerteerden het ORF Radio-Symphonieorchester Wien en de Wiener Singakademie een exclusief Richard Wagner-programma: een avond als "Bayreuth an der Donau" met een 'coole playlist'. Andreas Schager en Günther Groissböck soleerden en hoe! Het concert begon met Lohengrin Treulich geführt ziehet dahin (Vorspiel zum 3. Akt und Brautchor), daarna zong Günther Groissbock König Heinrichs "Mein Herr und Gott, jetzt ruf ich dich" waarna Andreas Schager als Lohengrin "in fernem Land" zong. Met de Walkürenritt werd het programma vóór de pauze vervolgd, Winterstürme (Siegmund/Andreas Schager) en Wotans Abschied Leb' wohl (Günther Groissböck) waren de vocaal geprogrammeerde delen. Het publiek genoot zeer en dat was te merken aan het applaus en Getrampel tussendoor waaraan wij natuurlijk meededen. Heerlijk zo'n Wagneravond in Wenen met Wagner fans en bewonderaars. De solisten en ook orkestenleden vermaakten zich net zozeer als wij, het publiek.

Na de pauze klonken de Ouverture zu *Tannhäuser*, de Rom-Erzählung " ïnbrust im Herzen, wie kein Busser noch" (Günther Groissböck) en "Heil!Heil Der Gnade Wunder Heil!". Deel twee van het programma na de pauze was aan die *Meistersinger von Nürnberg* gewijd: de avond moest wel in majeur eindigen. De Wahnmonolog, Morgendlich leuchtend, wach'auf, verachtet mir die Meister nicht en de finale Schlusschor "Ehrt eure deutschen Meister" welke zin ook op de façade van het Wiener Konzerthaus staat. Andreas Schager zong nog een toegift als Siegfried, de laatste scène uit de eerste akte Hoho Hohei schmiede mein Hammer met een meegebracht aambeeld en hamer. Een aanschouwelijke, vermakelijk toegift waarna de zaal op zijn kop stond en net zo lang applaudisseerde voor een tweede encore maar die bleef uit. Zwaaiend verlieten Andreas Schager, Günther Groissböck en Charles Alexander Joel (dirigent) het podium. Nadat wij twee zomers van de Bayreuther Festspiele verstoken zijn gebleven (door het covid-19 virus), hebben wij - bij wijze van spreken - deze twee gemankeerde festivals met deze Wagner concertavond ingehaald.

Op vrijdag 6 mei zijn wij met de tram-trein vanuit Wenen naar Perchtoldsdorf (25 minuten) gereisd om daar op afspraak het Hugo Wolf-Haus te bezoeken. Hugo Wolf werd door de bemiddelde familie Werner in het gezin opgenomen en kon daar zijn beroemde liederen(reeksen) componeren. Het museum wordt om die reden ook wel "die Werner Villa" genoemd. Het maken van een bezoekafspraak gaat makkelijk via de website van het dorp Perchtoldsdorf: de entree is € 2,- per persoon plus de huur van het museum is € 20,- per uur. De gemeente Perchtoldsdorf beheert het Hugo Wolf-Haus èn beheert ook de minimale website met contactgegevens. Binnen het uur heb je de kamers en de daarin zeer goed ingerichte en gedocumenteerde vitrines wel gezien. In de woonkamer is zo veel mogelijk het originele interieur behouden en daar staat onder andere Hugo's piano forte van Promberger und Sohn k.u.k.Piano Forte Fabrik. Ook Hugo Wolfs dodenmasker hangt aan de muur. Eén vertrek is tot kamermuziek-concertzaal ingericht. In de diverse vertrekken zijn vitrines ingericht met bladmuziek Liedmusik,

concertposters, archieffoto's etc. Zeer interessant en wetenswaardig. Er hangt ook een foto van Hugo Wolf im Wiener akademischen Richard Wagner Verein aan de muur. Natuurlijk ontbreken Josef Schalk (musicoloog-hoogleraar) en Gustav Mahler daar niet op, een voornaam gezelschap uit de Weense society. En er zijn documenten van de Japanse Hugo Wolf vereniging, in het Japans uiteraard. In de tuin van de villa van de familie Werner staat het componeerhuisje van Hugo Wolf verstopt achter de bomen.

Ingeval je - om welke reden dan ook - in Wenen verblijft, is een bezoek aan het Hugo Wolf-Haus een meerwaarde: het Hugo Wolf-Haus is werkelijk beeldschoon en met aandacht ingericht en gedocumenteerd.

Na ons museumbezoek hebben wij geluncht bij een Heuriger, een eenvoudig restaurant van een lokale wijnboer, een zeer charmante afsluiting van deze welbestede vrijdagochtend. Onderweg van het ÖBB-station van Perchtoldsdorf naar het Hugo Wolf-Haus wandel je langs enkele Heuriger en tegen een gering bedrag kun je daar lunchen of van een glas lokale wijn met een canapé genieten.